

[Leif Hermann]

og ressourcer til at række hverandre en hjælpende hånd. Videre synes det, som om rationaliseringselementet i undervisningsministerens initiativ helt uberettiget er overset. Således vil ministerens positive svar på spørgsmålet udgøre et væsentligt bidrag til en konkretisering af de mange rationaliseringsinitiativer, der fra tid til anden drøftes i den offentlige forvaltning. Derved vil der være taget endnu et skridt til en forbedring af den offentlige service over for borgerne, ligesom enhver mistanke om utidig indblanding én gang for alle myndigt og uførtroent manes i jorden.

Svar (8/1 86):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har ved besvarelsen af dette spørgsmål ikke mindst hæftet mig ved dets begrundelse, hvor jeg med tilfredshed kan konstatere, at spørgeren deler min opfattelse, at tilbud om sagkyndig bistand ikke er det samme som censur eller utidig indblanding. Jeg må imidlertid skuffe spørgeren med at fastslå, at jeg ikke på dette punkt kan bidrage med et rationaliseringsinitiativ, idet jeg ikke agter at nedsætte mig som hjælpende hånd for mediproduktion til undervisningsbrug.

Det udelukker ikke, at jeg som ansvarlig for uddannelsessystemet i konkrete tilfælde må kunne sikre mig, at andre ministeriers informationsmateriale til skolebrug er korrekt og tilstrækkelig alsidigt.

Spm. nr. S 444

Til *arbejdsministeren* (20/12 85) af:

Jes Lunde (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvilke gener i forbindelse med tilstedeværelsen af bindemidler i isoleringsmaterialer arbejdstilsynet er bekendt med, samt oplyse, hvor stor en del af markedet for isoleringsmaterialer i USA der klarer sig uden bindemidler?«

Svar (7/1 86):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

I anledning af spørgsmålet har jeg indhentet en udtalelse fra direktoratet for arbejdstilsynet:

»Direktoratet for arbejdstilsynet kan oplyse, at bindemidlet i mineral- og glasuldsisole-

ringmateriale oftest er en urinstofmodificeret fenolformaldehydharpiks (ikke-vandopløseligt bindemiddel) eller stivelse (vandopløseligt bindemiddel). Af andre bindemidler kan nævnes ureaformaldehyd, melaminformaldehyd, polyacryl samt vandglas.

Mineraluldsplader kan være dækket med et overfladelag, f.eks. glasvæv eller -filt, og kan være overfladebehandlet eller imprægneret med silikone eller paraffin.

I lokaler, hvor der er anvendt mineraluld, f.eks. som loftsplader, kan de ansatte have gener i form af irritation fra hud, øjne, slimhinder og luftveje. Disse gener tilskrives sædvanligvis mineraluldsfibre, som kan frigives ved beskadigelse af pladerne. Såfremt bindemidlet er vandbaseret, kan fugt eller vandskade indebære, at bindemidler opløses og der frigives større mængder mineraluldsfibre.

I indeklimasammenhæng er direktoratet for arbejdstilsynet ikke bekendt med gener, der kan tilskrives bindemidlet i sig selv.

Ved fabrikation af mineral- og glasuld er i enkelte tilfælde set allergisk eksem, som er tilskrevet bindemidlet fenolformaldehydharpiks. Personer beskæftiget med mineraluldsfabrikation vil arbejde med det uheldede bindemiddel.

Det fremgår ikke af spørgsmålet, hvilke typer isoleringsmaterialer spørgeren ønsker oplysninger om. Således fremgår det ikke, om spørgeren ønsker oplysninger om hulmursisoleringsmateriale, hvor bl.a. ureaformaldehydskum har været anvendt, og hvor der under visse omstændigheder kan afgives formaldehyd, som kan give gener. Dette har specielt været et problem i USA.

Da det således ikke er præciseret, hvilke typer isoleringsmaterialer spørgeren ønsker oplysning om, kan direktoratet ikke oplyse nærmere om markedet for isoleringsmaterialer i USA.«

Jeg kan henholde mig hertil.

Spm. nr. S 445

Til *forsvarsministeren* (20/12 85) af:

Albrechtsen (VS):

»Kan ministeren oplyse, om forhandlingerne mellem Vesttyskland og USA om nye eller moderniserede kortdistanceatomvåben i Vesttyskland vil indebære placering af disse